

כניסת השבת – 18.26
יציאת השבת – 19.32
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.11
(אופק חדרה)

נא לא לציין הצייון בשעת התפילה!!!

מתוק מדבש

שנה תשיעית - גיליון 365
פרשת נצבים-וילך תשפ"ג

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
ספתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' אפסת אולפנ
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

יום שישי בשעה 17.26 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
עיצור חי לצפייה פאתר 'קול הדגל'
ביום שבת קודש 16.30 דרשה ושיעור
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה

לחודש מסכת 'סוכה'
מתוך כל יום בשעה 17.40

תכנית בית הכנסת 'אהבת אחים' רח'
החלוק גבעת אולגה (ליד תבליני תם)

נמצא, כי לשלושתם התקבלה תשובתם על אף שמדובר בשלוש העבירות החמורות: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. וזה שנאמר (תהלים צ', ג') 'תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם' 'דכא' ראשי תיבות: **דָּם** (שפיכות דמים) **כּוֹכְבִים** (עבודה זרה) **אֲשֶׁת** איש (גילוי עריות). ללמדנו שאין עבירה שאין עליה תשובה ואין יהודי שלא יכול לחזור בתשובה. אז די לעצבות – תשמחו – יש תקווה... **מתוק מדבש!**

ופציון עצמות מילתא דקדוהא

נ' אחים קטנים מחקים בחדר ומלמדים פקל. תראה איזה יוסף מתלבה הקטן. יא! אף תלצה צל זה, לוצק הדגול. 'למה?' ואלה הקטן.
לא יודע מה זה עושה' אומר הדגול 'אבל ככל פצט
אנא צלזה צל זה, היא עצובה!

ובחרת בחיים למען תחיה אתה זרעך: לאהבה את ה' א- לוקין לשמוע בקולו ולדבקה בו (ל', יט"ב)
ויש לשאול: כיצד מותר לאדם לבחור בתורה 'למען תחיה אתה זרעך'? והלא נאמר במשנה (אבות א', ג') 'אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס'? מתרץ נפלא רבי אליהו הכהן זיע"א בספרו 'אזור אליהו': 'אם כוונת האדם שיחיה הוא זרעו כדי שיוכל לעבוד את ה' ולעשות נחת רוח ליוצרו, אין זה נחשב כעבודה על מנת לקבל פרס ומותר לעשות כן'
וזה שאומר הפסוק 'ובחרת בחיים למען תחיה אתה זרעך' וכל זה כדי 'לאהבה את ה' א-לוקך לשמוע בקולו ולדבקה בו'. וזה רצוי והגון לפני ה'... **מתוק מדבש!**

וה' הוא ההולך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת (לא', ח')
לא פעם חש האדם כי ה' עזב אותו, הוא הולך במחשבותיו בייאוש ותחושה של בדידות. מבטיחה התורה ואומרת: תדע שהקב"ה גם במצבים הקשים ביותר בהם אתה בטוח שהוא איננו... הוא שם. אין מצב כזה, ה' איננו מרפה ממך ולעולם לא עוזב אותך...
רבי נחמן מברסלב זצ"ל אמר פעם: 'כשאדם יודע שכל מאורעותיו לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא' כמו שמסופר על אדם שספינתו טבעה והוא הגיע לאי בודד, בנה צריף קטן וניסה לשרוד... יום אחד הוא חוזר ורואה שכל הצריף עלה באש ונשרף כליל... הוא זועק ואומר 'ה' למה עשית לי את זה?' והוא מתעלף בצער!!! לפתע, הוא קם ורואה סביבו אנשים רבים ומסוק באנו להציל אותו.
'איך ידעתם שאני כאן?' 'ראינו את העשן מהבית שנשרף, נחתנו עם המסוק ומצאנו אותך'

אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש...
ישנה עצה נפלאה לזכייה בדין בראש השנה מרבי אליהו לופיאן זיע"א: 'אדם שיקבל קבלה אחת של דבר שעד היום הוא לא עשה ויקבל על עצמו להשתדל לקיימה במסירות יזכה לראות נסים ונפלאות ויכתב לחיים טובים'.
רמז לדבר בפסוק: 'אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש' דהיינו בזכות קבלה 'אחת' אוכל להיות בבחינת 'שאלתי מאת ה' אותה אבקש' דהיינו לבקש ולקבל שנה טובה ומבורכת ולראות נסים גלויים ממש. **מתוק מדבש!**

אתם נצבים היום כולכם (כט', ט')
מובא בזוהר הקדוש: 'היום - זה הוא ראש השנה'. לפי זה מסביר הערבי נחל' זיע"א התורה נותנת לנו עצה טובה, אם אתם רוצים להיות 'נצבים' וזכאים בדין ביום ראש השנה, עליכם להיות 'כולכם' באחדות ביניכם ללא שנהא וללא מחלוקת. **מתוק מדבש!**

והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי... לא יאבה ה' סלח לו (כט', טז)
ישנם אנשים שטוענים 'אני דתי בלב' גם אם הוא יעבור על איסורי תורה. מכירים?
אומר ה'כתב סופר' התורה אומרת שאם אדם 'התברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי' דהיינו אני דתי בלב זה מספיק וה' יסלח לי. אז זהו שזה לא מספיק 'לא יאבה ה' סלוח לו' כי העיקר זה הכרה ועזיבת החטאים... **מתוק מדבש!**

הנסתרות לה' א-לקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת (כט', כח)
חשבנו בס"ד לבאר פסוק זה בדרך רמז מוסרית: האם ראוי לאדם לפרסם המצוות ועבודת ה' שלו ברבים? מצד אחד ראוי שלא, שהרי 'וענווים ירשו ארץ' ועוד... אך מאידך, אם אדם יעבוד את ה' בסתר, לא ילמדו בניו ממנו. לכן בא הפסוק ומורה לנו כך: **'הנסתרות' - לה' א-לקינו** בדרך כלל תעבוד את ה' בענווה ובצנעה. אבל מאידך **'והנגלות'** -מתי תעבוד בגלוי ותפרסם את מעשיך? 'לנו ולבנינו' כשאתה נמצא עם בניך. וכל זה כדי שממך ילמדו וגם הם יהיו עבדי ה' וכך נגיע ש'עד עולם - לעשות את כל דברי התורה הזאת... **מתוק מדבש!**

ושבת עד ה' א-לוקיך... (ל', ב')
מון הרב עובדיה יוסף זיע"א דרש נפלא: הפסוק אומר (איכה ה', כא) 'השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם' 'קדם' ראשי תיבות קין, דוד, מנשה. ומשלושתם למדנו את מעלת התשובה: קין שפך דמים, עשה תשובה ונתקבלה תשובתו. דוד (לפי דרגתו) נכשל בבת שבע בעריות, עשה תשובה ונתרצה. מנשה עבד עבודה זרה, הכניס צלם להיכל, עשה תשובה ונתרצה.

כי כל מה שעובר עליך הכל נעשה לטובתך רק תחזיק מעמד אחי היקר.

רציון וסיפור - לופ הפיתה - לא לא האלה!!!

ושבת עד ה' א-לוקיך... גם אם יהיה נדחך מקצה השמים משם יקבצך ה' א-לוקיך (ל', ב'ד')

נמצאים אנו בשבת האחרונה של תשפ"ג. אוטוטו ראש השנה - יום הדין. ואיך אוכל להיכנס ליום הקדוש כשאני כל כך מלא/ה בחטאים?

התשובה בסיפור המופלא הבא:

נכנסתי לרכבת והתיישבתי על אחד המושבים, שקשוק לגלגלים, צפירה, הרכבת החלה לנסוע...

בתחילה לא שמתי לב ליושבים לצדי, הייתי עסוק בהרהורים אבל לאחר זמן מה צד את תשומת ליבי הבחור שישב לצדי. לא, לא היה לו מראה מוזר או שונה, אך משהו בהתנהגות שלו גרמה לי להתבונן בו: בכל פעם בה הרכבת עצרה, הוא התבונן החוצה בציפייה, כאילו נצמד לחלון. הוא לא היה רגוע ולא שקע בשינה או בקריאת ספר כשאר הנוסעים, הוא היה דרוך, כל תזוזה גרמה לו להביט שוב ושוב בחלון, כאילו חיכה למשהו...

הסתכלתי בו ומבט של תמיהה על פני, כנראה שלאחר זמן מה הבחין במבטי הבוחנים ופנה אלי: 'אתה בטח לא מבין מדוע אני מתבונן בחלון' ספק שאל ספק קבע. הנהנתי בראשי, הרגשתי קצת לא נוח מכך שנתפסתי במבטי, אך ציפיתי לתשובה שלו.

'ובכן, אספר לך מה עבר עלי עד עתה ואולי כך תבין' אמר ועיניו הפכו להיות מהורהרות משהו

'הנסיעה הזו, היא נסיעתי הראשונה לאחר 3 שנים בהם לא נסעתי ואף לא יצאתי לרחובה של עיר. הייתי אסיר שלוש שנים בבית הסוהר. מדוע אתה שואל? ובכן, אני מגיע ממשפחה ענייה ובאחד הימים בהם הייתי זקוק לסכום של כסף בדחפיות, הלכתי וגנבתי סכום כסף קטן על מנת שאוכל להשתמש בו.

אני יודע שעשיתי מעשה שלא ראוי לעשות, ואני מצטער על כך, אולם כאב לי ביותר כאבה של אמי. השמועה התפשטה חיש מהר על דבר המעשה שעשיתי, אנשים באו וטרחו להודיע לאמי עד כמה בנה הוא גנב, ביישו אותה, גרמו לה צער נורא. לא ידעתי שהמעשה שעשיתי יגרום עד כדי כך צער ובושה לאמי, בכל מקום אשר פנתה הזכירו לה את דבר הגניבה, וגם במשפט, לא חשבתי שיחמירו איתי עד כדי כך והנה הם גזרו עלי 3 שנים מאסר ואמי לא ידעה מה לעשות מרוב כאב ובושה.

עכשיו, לאחר שהשתחררתי מבית הסוהר, רציתי כל כך לחזור הביתה, לראות את אימא, להתחרט, לבקש סליחה, אבל... לא ידעתי אם היא תסכים לקבל אותי לאחר כל מה שגרמתי לה, ואז החלטתי לכתוב לה מכתב

'אימא יקרה' היה כתוב במכתב, כתבתי לה שאני בנה, רוצה לחזור לראותה, ואני מצטער על הכל, אך אינני יודע אם היא עוד תחפוץ בכך שאשוב הביתה 'לכן אימא' כך כתבתי 'יש לי בקשה יחידה - אם את רוצה שאבוא ואשוב

הבית, אני מבקש ממך שתתלי בתחנה צעיף צהוב' כדי שאדע שאני יכול לרדת בתחנה... כדי שאדע שאני יכול לחזור'

'אבל... פנה אלי הבחור בעיניים דומעות 'אם לא יהיה בתחנה צעיף צהוב, אני אדע שעלי להמשיך הלאה ברכבת, ליסוע ליעד בלתי ידוע, ולא לחזור עוד לעולם'

'עכשיו אתה מבין?' אמר לי 'אני מסתכל בכל תחנה, בכל מקום, לראות אם יש צעיף צהוב תלוי, אני מתבונן אולי אמא תלתה את הצעיף בתחנה אחרת ואולי אני צריך לרדת מוקדם יותר'

'והיכן באמת התחנה הקרובה לביתך?' שאלתי אותו. 'בעוד מספר תחנות' ענה הבחור 'ואם שם לא יהיה צעיף צהוב, אמשיך הלאה לנסוע' ענה בקול צרוד.

עכשיו, לא רק הוא הביט בחלון, שנינו, נצמדנו לשמשת הזכוכית, מביטים בכל תחנה, מחפשים סימן לצעיף, לצעיף הצהוב.

'בעוד שתי תחנות - זו התחנה שלי' הוא לחש לי. ושנינו הבטנו בעיניים מצועפות דרך החלון. הרכבת עצרה בעוד תחנה, נותרה עוד תחנה אחת. אחזנו בחלון כמבקשים לצאת דרכו, עתה, היינו שנינו מתוחים, מצפים, מחכים, מי יודע...

הרכבת עצרה בתחנה לה חיכינו כל הדרך. לא, לא היה שם צעיף צהוב. לא היה שם צעיף צהוב, היו שם עשרות צעיפים צהובים! כל התחנה הייתה מלאה בצעיפים מתנופפים ברוח. קוראים לבן לשוב הביתה...

ואימא? אימא עמדה שם מחכה, מצפה לבנה האובה, ועל צווארה... צעיף צהוב!!!

אחים יקרים ואהובים! יתכן ששנה שלימה התרחקנו, עשינו מעשים אשר לא יעשו, חטאנו, גרמנו צער, התרחקנו מאבינו... ועכשיו...

אנחנו יוצאים מבית הסוהר... יש לנו אפשרות לשוב הביתה, יש לנו ימים יפים כל כך שהמלך בשדה... ואנחנו תמהים בפחד, ביראה והרבה געגועים... האם אבא ירצה אותנו חזרה? אחרי כל הריחוק הזה? אחרי כל הכאב שגרמנו לו?

ואנחנו מנסים לפתוח פתח כפתחו של מחט, והוא מצדו פותח לנו פתח כפתחו של אולם... ומחכה לנו עם כל כך הרבה צעיפים צהובים, 'שובו אלי ואשובה אליכם...' רק שנעמוד בחלון הרכבת... ונצפה לו, ונתגעגע... ונערוג לקרבה הזו חזרה ונחפש... נחפש את הצעיף הצהוב... לא רק שנמצא אותו... נמצא הרבה... 'אהבתי אתכם אמר ה'...

בפרשת השבוע אומר לנו אבא היקר 'ושבת עד ה' א-לוקיך'... כאשר תשוב ותגעגע אלי אזי **גם אם יהיה נדחך מקצה השמים משם יקבצך ה' א-לוקיך ומשם יקחך**

רציון וסיפור - לופ הפיתה - לא לא האלה!!!

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מזרי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מזרתי גיטה בת מנטה ז"ל
מז"ר חמי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
יחזקאל מצלאוי בן רחל ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל
מיומן ספיר בן מוזל טוב ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / אורי ישראל - רפוש
סוזן בת ימנה - רפוש / אהרון בן מסעודה - רפוש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה